

Nieuw Handelstijdschrift

Hét magazine voor
leerkrachten en leerlingen

Uitgave 4
Juni 2021

Slechtste leraar van de handel

We vinden haar mooi

Een Belgisch kampioen

Leerlingen op vossenjacht

Het einde van het virus

**Het einde van een
graadcoördinator**

Street art

BEL

1-9-2000 | 1,81m - 68 Kg

TIM MOTYKA

Broederschool Handel (BE)

Edito

Eindelijk. Het einde van het schooljaar is in zicht. Nog enkele examens, en we kunnen zorgeloos de zomer in. Want ook de pandemie zal deze zomer weer gaan liggen. Enfin, dat hopen we toch.

Meneer Goossens laat zijn licht schijnen op het einde van de coronapandemie, die meteen ook het einde van schurftige lockdowns en ons zieltogend mentaal welzijn inluiden. Weldra komen we aan het eind van die donkere tunnel, om weer fluks het licht in te stappen.

En het einde van dit schooljaar is meteen ook het einde van Tim Motyka als graadcoördinator van de Officerichtingen. Meneer Motyka wordt directeur van de eerste graad. Dat Tim geliefd was op den Handel, hoeft geen betoog. Hij werd tijdens z'n carrière al veelvuldig geprezen, maar het spreekt voor zich dat bij dit afscheid de lofbetuigingen ook in het NHT niet achterwege konden blijven. Het resultaat van zoveel liefde vindt u verderop in deze editie.

Ondertussen gingen de eindprojecten alweer niet door omwille van die stoute corona, maar dit jaar was er ruimte voor alternatieven. Hoe de zesdejaars het einde van hun Broedersloopbaan vierden, of hoe ze met hun eindwerken toonden dat ze klaar zijn voor de grotemensenwereld: u leest het in deze derde editie van dit jaar.

En verder nog een heleboel dingen die wij figuurlijk echt het einde vinden: een portret van Bob, mensen met mooi haar, fotoreportages, een interactieve fietstocht voor de vijfdes, en helemaal op het einde ook nog de achterklap.

En zo zijn we alvast aan het einde van deze edito gekomen. Het woord "einde" klinkt eigenlijk negatief, maar we mogen niet vergeten dat elk einde ook een nieuw begin is. Waar we in deze editie dus veel elementen bekijken die aan hun einde komen, zien wij de toekomst vooral positief in. Je kan het einde van de rups zien, maar wij zien het begin van een vlinder.

Eindeloos leesplezier gewenst!

waar is
FRED RAKET?

Inhoud

Edito -3 Inhoud -5

COVID -6

Een (hopelijk) allerlaatste opvraging over dat gedoe

Street Art in Sint-Niklaas -8

De leerlingen van het 7de verkennen voor het eerst de stad

Wetensnood -11

De nood aan weten

Leraar met het mooiste haar -12

Wie o wie heeft het mooiste haar van de school

Verslag: BK Twilight Struggle -14

Een clash tussen leerlingen en leerkrachten met één winnaar, lees er alles over

Collega Bob -19

Wie is hij, wat doet hij: de frustraties van Bob

Geheimen van den Handel -22

NHT kreeg geheime informatie te pakken, spannend

Interpunctiefluiditeit -23

DWJ maakt: zijn punt. Duidelijk

Straffe Werkjes -24

Opnieuw een aantal meesterwerken die we graag met jullie delen

Bekende Oud-Leerling in Ex On The Beach -26

Onze leerlingen komen echt overal terecht!

Dag Tim -28

Een interview, een ode, een einde

Herwonnen Vrijheid -33

De leerlingen mochten voor het eerst nog eens buiten komen

De Reinaerttocht -34

Een fotoverslag van een gezellige fietstocht door het Waasland

Kiss & Ride -36

NIEUW! Lees wat leerlingen en leerkrachten kwijt willen

Achterklap -37

Motyka's damherten laten geen details achterwege

Volgende editie -38

COVID

Rudi Goossens (GOR)

Eén van de goeroes van het NHT, Wout Mannaerts, vroeg me om een artikel te schrijven over COVID-19, maar zodanig geschreven dat het niemand tegen de borst zou stuiten. En dat heb ik nu geprobeerd.

Sommige mensen hebben zo weinig onderwijs genoten over ziekten en hoe ze te bestrijden, dat ze zelfs weigeren zich te laten vaccineren. Vanwaar komt toch dat idee? Wel, er zijn genoeg angstaanjagende opvattingen over het virus op het net te vinden opdat goedgelovige en vooral paranoïde mensen inspiratie genoeg krijgen om zich angstvallig te beschermen tegen ‘de spuit’.

Wat de waarheid is over COVID-19 weet ik uit goede bron. Maar om niemand tegen de borst te stuiten en mijn informanten niet te bruuskeren, maak ik er een multiplechoiceraadsel van. Eén van de verklaringen is correct. Aan jullie om uit te maken dewelke.

1 Wie denkt gevaccineerd te worden is wel naïef. Niet een vaccin maar een chip wordt in je schouder aangebracht met een DNA-code die vooral de zenuwcellen de nodige neurotransmitters laat produceren om ons volgzamer te maken. Extreem-rechtse partijen winnen hierdoor kiezers omdat mensen nog minder gaan nadenken dan vroeger voor ze een stem gaan uitbrengen. Helaas zorgt het immuunsysteem van sommige mensen voor een overdreven afweerreactie, die soms fataal kan zijn. Zij belanden op intensieve. COVID is dus niet de afkorting van 'Corona Virus Disease' maar van 'Control Viral Identity'.

2 Ik praatte met mijn stadsgenoot Dries Van den Langenhoven. Volgens hem werd het virus ontwikkeld door de islam en treft het vooral ongelovigen. Het virus draagt op die manier bij tot de 'omvolking' van ons avondland.

3 Ruud Goossens, redacteur van De Standaard, is kritisch tegen antivaxxers. Volgens hem is het virus een voorbeeld van een zoönose, een ziekte die door een mutatie overzet van een dier op de mens. Zo'n ziekte kan volgens hem gevaarlijk zijn, voor uzelf, of een vriend(in) of familielid. De ziekte kan alleen door solidariteit bestreden worden. Daarom moet iedereen zich laten vaccineren. Wie denkt dat hij of zij in een heel gezond lichaam zit en daarom geen vaccin nodig heeft, kan fout zijn, want er sterven ook heel gezonde atletische mensen aan de ziekte. Of hij of zij is heel egoïstisch en maakt er geen punt van dat je de ziekte, ook al lijdt je er niet onder, ook kan overdragen op anderen die dan wel ziek worden, je ouders of kinderen bijvoorbeeld. Daarenboven: hoe minder mensen zich laten vaccineren, hoe meer varianten (mutanten) er kunnen ontstaan die misschien nog gevaarlijker zijn.

4 Volgens Jean-Marie Denecker, burgemeester van Wittekerke-aan-Zee, is het virus ontwikkeld door een Frans laboratorium om de wijnconsumptie te doen toenemen. De Franse wijnbouw verkeert in een nooit geziene crisis omdat in cafés en restaurants te veel bier en te weinig wijn wordt geconsumeerd. Thuis zijn mensen meer geneigd om wijn te drinken, dus de oplossing is: laat de mensen meer thuis drinken en dat zal gebeuren wanneer de terrassen sluiten.

5 COVID wordt niet veroorzaakt door een virus maar door een bacterie. Die organismen zijn veel moeilijker te bestrijden. En de antibiotica tegen de COVID-bacterie helpen niet meer zodat mensen er massaal aan sterven. Maar dan valt er voor de farmaceutische industrie natuurlijk ook niet veel te winnen. Daarom doen ze maar alsof het een virus is, waartegen een vaccin wel helpt. Kwestie van genoeg vaccins te kunnen verkopen, want zo zit helaas de farmaceutische industrie in elkaar.

6 Het organisme dat COVID-19 veroorzaakt is een tot nog toe onbekende levensvorm. Geen virus en ook geen bacterie. Dus vele mensen sterven eraan maar er is geen kruid tegen gewassen. Allicht is de levensvorm afkomstig van een andere planeet. Om de bevolking niet in paniek te brengen, werd het coronavirus bedacht. Een ziekte die we zagezegd wel de baas zouden kunnen.

7 Volgens Thomas Van Grieken zijn de Chinezen de boosdoeners. Volgens hen wordt het dringend tijd dat buiten China de wereldbevolkingsexplosie stopt. Wie offeren we op? Ouderen natuurlijk, want die zijn niet meer nuttig. Daarom werd in een Chinees labo een virus ontwikkeld dat de mensheid helpt decimeren. Hoewel de meeste virale ziekten meest kinderen treffen (denk aan mazelen, rode hond) diende dus een virus te worden ontwikkeld dat vooral ouderen treft. En dat is blijkbaar gelukt. Het loopt helaas een beetje uit de hand want mutanten van het virus blijken nu ook veel jonge mensen ziek te maken...

Street art in Sint-Niklaas

Het is u natuurlijk ook wel opgevallen dat er de laatste tijd zo'n beetje een explosie van streetartwerken is in Sint-Niklaas. Roa, Dzia, Kitsune, Smok; 7LOG en 7BS kennen ze nu allemaal. Een fotoverslag van een culturele en polyglotte streetartwandeling in Sint-Niklaas.

Le mardi 18 mai, nous sommes allés explorer l'art de rue de Sint-Niklaas en petits groupes.

La promenade a commencé au Skippy's (un bar dans la Rue Neuve). Ici, nous pouvions prendre une boisson de notre choix pour continuer la promenade.

We passed many beautiful works of art, while doing so we did some assignments and also took beautiful pictures.

As assignment, we had to film some dialogues in French and English about the street art. And we had to have fun.

Fien Buys, 7BS

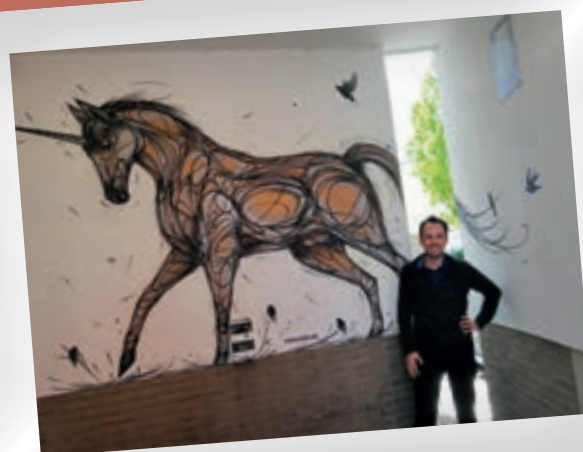
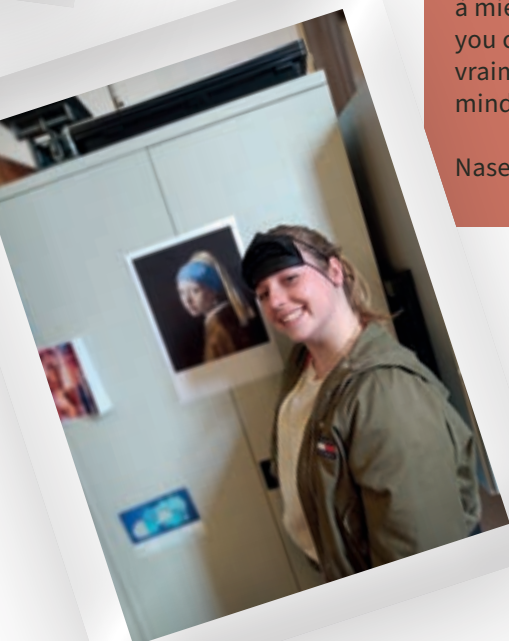
I really enjoyed the outing. We saw Sint-Niklaas in a different way. I learned a lot about the art. J'ai aimé faire ces différents exercices. Nous parlions anglais et français d'une manière différente. Ce que j'ai également apprécié, c'est que nous devions improviser dans ces langues.

Hala Ahassan, 7BS

C'était très agréable to be able to experience the French and English lessons in a different way, en dehors de l'école. This way, vous apprenez à mieux vous connaître et en même temps, you can learn something in a fun way. Il faisait vraiment beau so it was really nice. I wouldn't mind si nous faisons cela plusieurs fois.

Naseem El Massoudi, 7BS

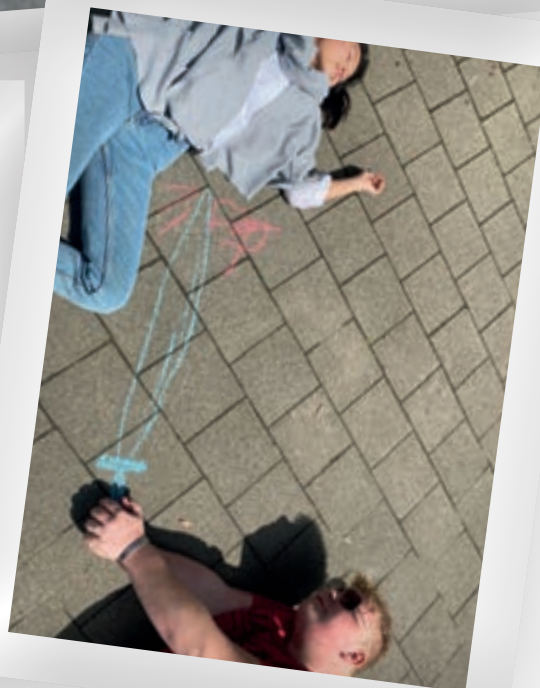
It was a journey of many lessons. Watching graffiti art has sparked something in me.

A flame of curiosity and a desire for more. To witness more art than ever before.

At first sceptical and turning away. Not giving it a glance and saying, “nay!” At last a chance I gave, which made me sway.

A hidden gem to behold! A new lesson unfolds! So that I might say: ‘I truly was in disarray, so bring thee me wealth untold.’

Chamil Tchapanov, 7LOG

Wetensnood

J. De Wilde

OPGEDRAGEN AAN VAN ALPHEN

Meneer, mevrouw, ik smeeek het u:
 Leer mij iets bij, meteen, ja nu!
 Ik weet geen bal af van dat Frans
 En maak op d'arbeidsmarkt geen kans,
 Want ook mijn Engels is beperkt,
 Ik weet niet hoe Excel juist werkt,
 Vind wetenschap niet functioneel,
 Tenzij de voortplanting, die heel
 Uitvoerig werd besproken, maar
 Toch vond ik een en ander raar,
 Want hoe zat dat nu ook alweer
 Juist met die erwtelijkheidsleer?
 En zegt u mij nu nog eens juist
 Hoe men een boekhouding uitpluist
 En een groot deficit wegwerkt.
 Ik weet er niets meer van, dat merkt
 U ook; ik ben verloren, ach
 En wee, als u nu toch eens zag
 Hoezeer ik lijd en hoe groot mijn
 Verstand in werk'lijkheid wil zijn!
 Mijn Duits is vreselijk kaduuk
 En dat daar met die kofschiptruc
 Versta ik ook al niet meer, want
 Is het nu echt zo relevant
 Of er een boot mee is gemoeid?
 Ik weet dat u me vast verfoeit
 Omdat ik zo onwetend ben,
 Maar geef me snel papier en pen
 En speel uw kennis aan me door

Over de functie van het koor
 In 't renaissancelijk toneel
 En over het gebruik van geel
 In schilderijen van Van Gogh,
 Over die grote diepzeetrog
 Daar in die zee – hoe heet ze weer;
 Ik weet het eerlijk echt niet meer.
 Vertelt u mij al wat u weet
 Over hoe erg het Hitler speet
 Dat hij die oorlog daar niet won.
 Dewelke was dat ook weer – kon
 ik dat maar eens een keer leren;
 En ook wiskundig redeneren
 Wil ik graag kunnen bovendien:
 In x en y iets helders zien.
 En licht mij in over ritmiek,
 Over handbal en gymnastiek
 En over godsdienst, alstublieft;
 Hoe Jezus plots de lucht doorklieft
 Nadat hij eerst is doodgegaan.
 Hoe zat dat ook alweer? Komaan,
 Vertel het mij nu nog een keer.
 Ik luister echt, mevrouw, meneer.
 Ik wil belezen zijn, niet dom,
 Niet meer zo achterlijk, kortom;
 Dus haal mij uit dit donker dal,
 Voordat ik nog wat dieper val,
 Want wie men in het donker laat,
 Die ziet begot niet waar hij gaat!

Leraar met het mooiste haar

Frederik “Jaloers” Van Royen, in naam van het NHT en de volledige school

Het NHT sprak met Bart Block. Onze nieuwe graco BSO werd door een jury van experts verkozen tot ‘leraar met het mooiste haar 2021’. De Block deelt in een openhartig interview zijn geheime haarbehandeling.

NHT - Allereerst proficiat met je verkiezing tot leraar met het mooiste haar. Het is een eer die sinds 2021 elk jaar een leraar van den Handel te beurt valt. Je bent overigens unaniem verkozen door een jury van leraren en leerlingen. Waarmee heb je je haar vandaag gewassen? Het ziet er namelijk nog een beetje wild en nat uit.

Bart - Ik gebruik geen shampoo meer. Wel eieren. In mijn geval zorgt dat niet voor verspilling. Ik heb namelijk mijn eigen kippen, die veel en voortdurend eieren leggen.

Ha, dit is onverwacht. Vanwaar die keuze?

Shampoo is geen noodzakelijk product. Wij maken onszelf wijs dat we dat nodig hebben, maar om te overleven heeft een mens totaal geen shampoo nodig. Ik was benieuwd of het ook zonder shampoo, op natuurlijke wijze kon, dat haar wassen. Eieren werken, zoals je ziet, en mijn oplossing is veel ecologischer dan een shampoo vol chemicaliën.

Trouwens, ik was het ook uitsluitend met ijskoud water. Ik neem alleen nog maar koude douches.

Omdat je graag lijdt?

Nee, de eigenlijke overweging is de training van het zenuwstelsel. Ik doe het om het lichaam bloot te stellen aan stresssituaties. Koud water zorgt onder andere voor drainage van het lymfestelsel. Eigenlijk hebben koude douches niets dan positieve effecten. Het ecologische aspect en gezond haar, dat is meteen mooi meegenomen. Het enige nadeeltje is dat ik soms even met gevoelloze vingers zit, that's it.

Chique. Het werkt blijkbaar, je haar ziet er glanzend maar nooit vettig uit, het is volumineus zonder pluizig te zijn, het straalt effenaf van gezondheid. Hoe voel je je bij je logische overwinning?

Wel goed eigenlijk. Ik ben wel nog maar net op de hoogte van de wedstrijd. Dat fijne gevoel van spanning en ergens naartoe leven, dat was er nu niet, wat spijtig is. Ook de ontlading was er niet echt. Misschien kan de organisatie volgende keer iets meer ruchtbaarheid geven aan dit fijne initiatief?

Boeiend, maar terug naar haar: Is dit je natuurlijke haarkleur? Kwatongen beweren dat je 't kleurt en de wedstrijd dus hebt vervalst. En dat ik had moeten winnen.

Ik moet zeggen dat ik niet in aanmerking kom voor een diskwalificatie. Ik ben een van de mannelijke collega's die zijn haar niet kleurt. Dit zijn feiten he, kijk zelf maar eens rond. Ik vroeg me trouwens af of er ook een vrouwelijke laureaat is.

Toevallig dat je dat vraagt, wie vind jij de vrouwelijke collega met het mooiste haar?

(Minutenlange conemplatieve stilte.) Er zijn er eigenlijk wel wat. Misschien toch Lise Troch eigenlijk.

Wat vind je van haar?

Haar vind ik een interessant gegeven. Ik ben er tevreden over.

Wat ga je het komende jaar doen met deze titel? Voor vrede zorgen in het Midden-Oosten? Het klimaatprobleem oplossen? Zoiets?

Hewel, het is fijn dat ik nu een forum heb. Ik wil mij vooral inzetten om onrecht uit de wereld te helpen. Wel had ik graag iets eerder kennis gehad van deze titel om mijn plannen concreet in te kunnen vullen.

Het lijkt traditie te zijn dat BSO-graco's in den Handel zorg dragen voor hun haar. Elders in dit blad laat je voorganger weten dat hij wekelijks zijn haar laat knippen. Was mooi haar een voorwaarde om de job te krijgen (Bart wordt de nieuwe graadcoördinator van de Officerichtingen, nvdr)?

Onze directeur hecht duidelijk belang aan verzorgd haar, dus ook voor hem was dat vermoedelijk inderdaad een onuitgesproken criterium.

Nu we toch hebben bewerkstelligd dat graco's en haar onlosmakelijk verbonden zijn; kijk je er naar uit, naar je nieuwe functie?

Ja. De job lijkt me echt leuk, daar heeft Tim Motyka me van overtuigd: het is een job met veel afwisseling en ze verruimt het perspectief over het hoe en waarom van beslissingen en leerlingen.

Wat voor graco kunnen de leerlingen verwachten?

Hopelijk een betrokken en open-minded maar duidelijke graco. Eigenlijk wat Tim Motyka ook is. Zijn aanpak leunt dicht aan bij hoe ik dingen zou aanpakken. We zijn allebei LO'er, misschien heeft het daar iets mee te maken? Misschien zijn we daardoor hetzelfde soort mens? We snappen elkaar in ieder geval.

Bedankt dat je even tijd wou maken om met ons te praten.

Graag gedaan. Voor het NHT wil ik altijd tijd vrijmaken.

Verslag: BK Twilight Struggle

Al enkele jaren bundelen de vakken aardrijkskunde, geschiedenis, Nederlands en Engels hun krachten in 6BI en 6I, in de vorm van de boardgame Twilight Struggle. In dat spel speel je de Koude Oorlog na. De bedoeling is om aan de hand van historische gebeurtenissen de geschiedenis te veranderen. Dit jaar organiseerden Lynn, Dries, Mona en Fatma van 6BI voor het eerst ook het Belgisch Kampioenschap. Ze stelden het tornooi open voor iedereen (zoals dat hoort bij een nationaal kampioenschap), maar hoopten stiekem op een winnaar van de Broeders, liefst een leerling, liefst eentje van hun eigen klas. Driewerf helaas voor 6BI, maar hoera voor de sport (en de ideologische wereldheerschappij). Verslag van een bewogen dag.

Veertien deelnemers stonden zondagochtend 2 mei

paraat. In de eerste ronde namen 12 van hen het tegen elkaar op. Enkel meneer Decuyper en Lukas (6I) waren al zeker van de kwartfinales, omdat hun ranking zo hoog lag dat ze enkel als topfavorieten gezien konden worden. Die eerste ronde bracht geen al te grote verrassingen teweeg: Van Royen had het moeilijk tegen een sterk spelende Wannes Klaassen(6I) en De Block won ook maar nipt van Ilias Budak (6BI), maar ieder reekshoofd won uiteindelijk zijn partij. Ieder reekshoofd, behalve eentje: Xander Geldof (6I) verloor van een zekere Raf De Bie, een Antwerpenaar die verder niks met de school te maken had. Die Raf bleek een wildcardspeler met een standaardrating op Steam. De aandacht van publiek en bookmakers was gewekt. Het zal een toevalstreffer zijn, dacht het publiek. Xander heeft vast een steekje laten vallen. Defcon he, je kent dat.

In de kwartfinales wachtten grotere verrassingen: Pieter Decuyper, toch één van de bezielers van het Twilight Struggleproject hier op school, werd na een uiterst spannende partij verslagen door Frederik Van Royen. Het was een episch duel waar nog lang over gepraat zal worden, om velerlei redenen. Wout Mannaerts won zoals verwacht zijn partij, maar topspeler en schaduwfavoriet Thomas Masscho verloor van Wouter Mannens, een gepassioneerde boardgamer uit Sint-Niklaas. Ondertussen nam topfavoriet Lukas Van Den Branden (6l) het op tegen de illustere maar nog onbekende Raf. Het werd een razend spannende wedstrijd, maar uiteindelijk werd onze topfavoriet naar huis gestuurd. Enfin ja, hij zat al thuis, maar toch. Exit Pieter Decuyper, exit Lukas Van den Branden.

In de halve finales was er dus een Broedersduel en een niet-Broedersduel. Raf maakte brandhout van Wouter, en dus zou ofwel Van Royen ofwel Mannaerts de eer van de school hoog moeten houden. De twee zwaargewichten (ja, figuurlijk, ja) speelden al tientallen keren tegen elkaar, met wisselend resultaat, maar nu ging het om de knikkers: een finaleplaats op het eerste Belgisch Kampioenschap Twilight Struggle. En waar Van Royen in zijn kwartfinale nog het geluk aan zijn zijde had, werden de rollen nu omgedraaid: alles wat Mannaerts probeerde lukte, en Van Royen kreeg alleen strontkaarten. Uit pure wanhoop en teleurstelling smeekte Van Royen uiteindelijk om bijstand in zijn nucleaire zelfmoord. Mannaerts was genadig en verlost Van Royen uit zijn lijden.

En dus werd de finale een strijd tussen Raf uit Antwerpen en meneer Mannaerts. Aanvankelijk had Mannaerts de bovenhand, en hij bleef lang aan de leiding staan. Maar zelfs toen Van Royen poolshoogte nam tijdens de derde ronde van de finale, wist Mannaerts al: die Raf is veel te sterk. "Hij heeft bijna de hele wereld in zijn greep. Het is wachten tot hij me finaal afmaakt. Ik kan dat moment enkel nog zo lang mogelijk proberen uitstellen, of hopen dat ik plots héél veel chance heb met de kaarten en het dobbelen."

Maar de Schikgodinnen zagen het anders – én rechtvaardiger. Raf had een topfavoriet uitgeschakeld, en was bij wijze van spreken naar de finale gewandeld. Anderhalf uur moedig verweer van Mannaerts kon niet baten, want uiteindelijk scoorde Raf zo veel punten dat hij op een kwartier van een achterstand naar een verpletterende overwinning ging. Raf gaat zo de geschiedenisboeken in als de allereerste Belgisch Kampioen Twilight Struggle ooit. De leerlingen en leerkrachten van het zesde jaar huilen nog steeds elke dag, maar niemand anders dan Raf verdiende deze zege meer.

Het NHT sprak ook met de organisatoren van het BK Twilight Struggle: Lynn Rotthier, Mona Mughal, Dries Van der Aa en Fatma Durmaz regelden niet alleen het hele online evenement, ze verzamelden ook nog een boel winst voor vzw Bijs. Wij laten de organisatoren zelf aan het woord.

We vonden het een geslaagd BK. We hebben er veel in werk gestoken om dit op poten te kunnen zetten. Een online evenement organiseren was niet vanzelfsprekend. We hadden op voorhand alles al uitgewerkt waardoor alles eigenlijk rustig verliep. De eerste ronde was het meest stressy omdat we toen nog niet 100 procent wisten of alles goed ging verlopen. We hebben tijdens het BK constant met elkaar gecommuniceerd waardoor we alle problemen en vragen snel konden opvolgen.

Wij hadden ergens verwacht dat Pieter Decuyper zou winnen. Raf De Bie (de uiteindelijke winnaar, nvdr) leek ons nog niet ervaren in het spel en daardoor hadden we hem niet zo goed ingeschat. Na de eerste twee rondes bleek dat hij een kei is in ideologische overheersing. De Bie is dan ook een doorgewinterde boardgamer.

In normale omstandigheden had het BK plaatsgevonden in de bovenverdiepingen van de kerk. Op het gelijkvloers zouden we plaats hebben gemaakt voor een gezellige bar waar de spelers (en sympathisanten) tussendoor een koffietje konden drinken of zelfs konden proeven van onze vegan snacks. Alles zou natuurlijk in het thema van Twilight Struggle zijn. Zo gingen onze koffies genoemd zijn naar kaarten en personages uit het spel (en dus uit de Koude Oorlog). De lokalen zouden gedecoreerd zijn met vlaggen van de twee grootmachten. Bovendien zou heel het gebeuren zo ecologisch mogelijk hebben plaatsgevonden: geen vlees, geen hoogwaardige wegwerpplastics, geen nucleaire projectielen.

Onze winst gaat integraal naar vzw Bijs. Dat is een thuis voor kinderen met een beperking. In dit huis kunnen de kinderen onder begeleiding met de nodige zorg, aandacht en ontspanning leven. Om dit doel te bereiken hebben ze natuurlijk erg veel zorg en materialen nodig. Wij zijn blij dat onze gip daar een heel klein beetje bij kan helpen.

Het Belgisch Kampioenschap Twilight Struggle werd gewonnen door Raf De Bie. Zoals je hiernaast kon lezen, gaf hij de ene topspeler na de andere een pandoering. De man zelf bleef voor de organisatie echter een mysterie. Wie is deze rankingloze speler? En waarom heeft hij nog geen profcontract?

Om te beginnen natuurlijk proficiat, Raf. Je hebt een aantal sterke spelers verslagen. Wat vond je de moeilijkste partij(en)?

Lukas VDB was de speler die me vanwege zijn tactische keuzes verreweg het meeste hoofdpijn heeft bezorgd. Het was ook mijn meest nipte overwinning. Ik vermoed dat het schoolbestuur hem een vrijstelling zal geven voor zijn examen geschiedenis? Hij heeft de Koude Oorlog duidelijk goed begrepen.

Ook de finale tegen de heer Mannaerts was niet eenvoudig. Als hij in de klas even hardnekkig zijn wil probeert op te dringen als in dit spel, ben ik blij reeds te zijn afgestudeerd.

Wout Mannaerts, toch een gerespecteerd TS-speler, is nog steeds niet hersteld van de genadeloze pandoering die je hem hebt gegeven.

Dat hoor ik graag. Hoeveel dagen is hij arbeidsongeschikt verklaard?

Dat wil je niet weten. Ben je echt zo genadeloos? En hoe is dat gekomen?

Ik heb enkele jaren fanatiek het bordspel Diplomacy gespeeld, een diplomatisch oorlogsspel, waarin zeven grootmachten ten jaren 1900 strijden om de heerschappij over Europa. Het is misschien wel het meest genadeloze spel ooit gemaakt. Vele vriendschappen zijn er op stukgesprongen. Omdat ik er zelf maar ongelukkig van werd, heb ik mezelf op mijn 25 gezworen het nooit meer te spelen. Het

bleek enkele jaren later een perfecte leerschool voor Twilight Struggle, een veel fijner spel!

Kortom, geen gebrek aan liefde in mijn jeugd, geen verslavingen. Slechts een gezonde competitiedrang en een lichte, naar wereldoverheersing neigende machtswellust. Niets mis mee, toch?

Je mag jezelf nu een jaar lang Belgisch Kampioen noemen, weten je familie en vrienden het al?

Het leek me logisch om het nieuws van mijn kapitalistische overwinning te delen op het socialmediaplatform Facebook. Een bedrijf dat persoonlijke gegevens van mensen verkoopt om winst te maken, daar heb ik als USA immers voor gestreden. Dus ja, samen met een stelletje adverteerders uit Californië, Bombay en Abu Dhabi, zijn ook mijn vrienden en familieleden ondertussen op de hoogte. Al is mijn moeder Facebookloos. Haar heb ik verwittigd via het veiligere WhatsApp.

Hoe heb je je overwinning trouwens gevierd?

Nadat ik mijn twee vuisten de lucht in had gegooid en mijn vriendin me om de hals was gevallen, ben ik frieten gaan halen bij de frituur. Op zijn Belgisch dus. Ik heb ondertussen ook de stad Lier verwittigd en verwacht dat ze me over enkele maanden, als iedereen is gevaccineerd en massa-events weer zijn toegestaan, tijdens een groots volksfeest zullen huldigen.

Wat vond je van de organisatie van dit evenement? Verliep alles naar wens? Waren de organisatoren vriendelijk genoeg.

De organisatie heeft puik werk geleverd. Je zal maar een Belgisch Kampioenschap organiseren

en vervolgens een pandemie doorheen het land zien razen. Dat vraagt om flexibiliteit en creatieve oplossingen.

Die flexibiliteit werd extra in de verf gezet toen ze wegens mijn drukke agenda mijn speelschema hebben aangepast zodat ik toch elke wedstrijd kon spelen. En dat ze met dit toernooi een goed doel steunen, bewijst dat ze het hart op de juiste plaats hebben.

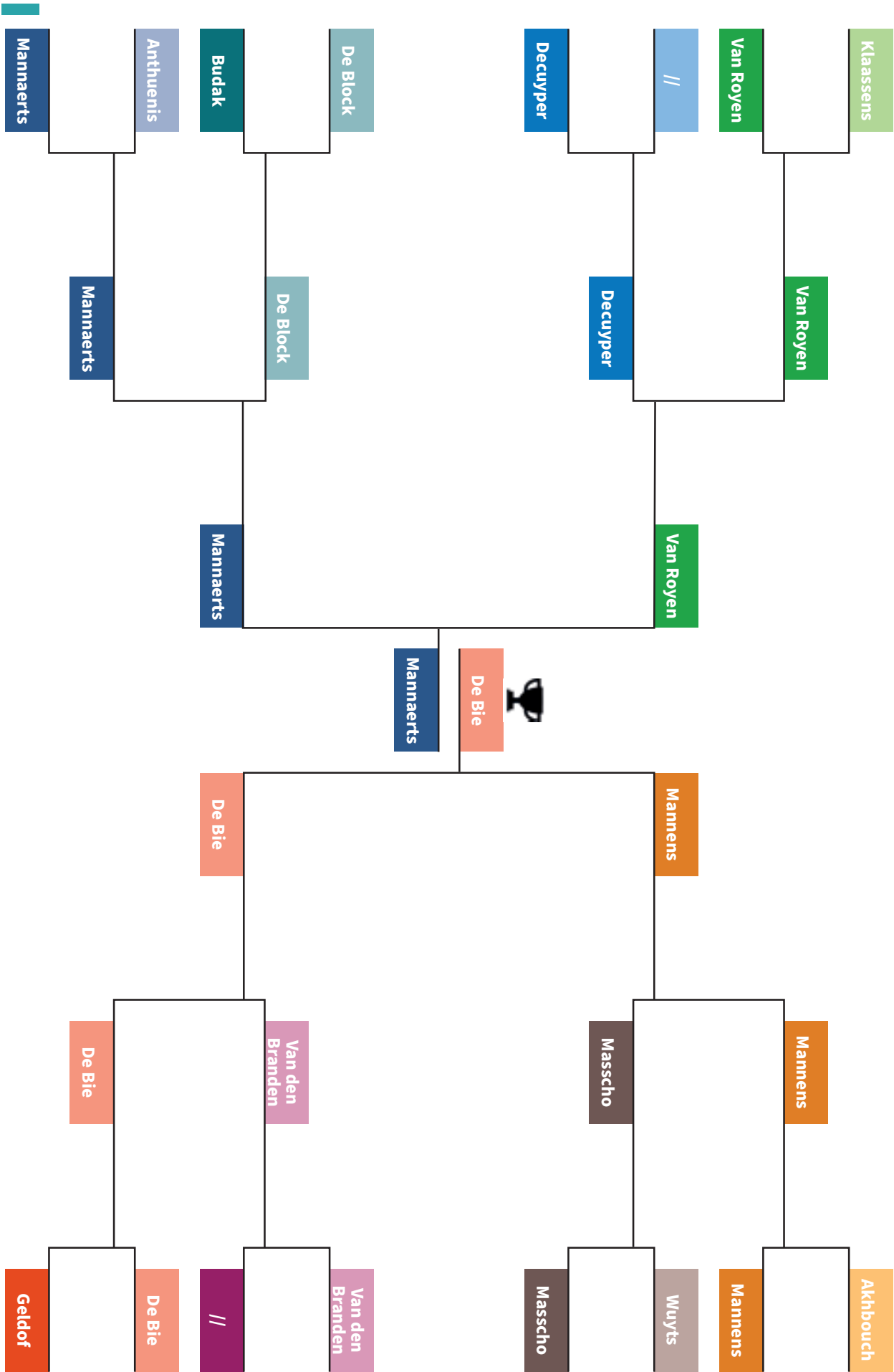
Naast semi-professioneel TS-speler ben je schrijver; valt dat te combineren?

Dat is behoorlijk moeilijk. Een TS-speler wil de wereld veroveren, terwijl een schrijver de wereld vanop een afstand wil beschouwen. Dat is een paradox. Het helpt natuurlijk dat je beide met een laptop in een donker kamertje kan doen. Misschien is dat de reden waarom ik nog geen identiteitscrisis heb gekregen.

We kunnen binnenkort een boek van je verwachten, heeft het te maken met de Koude Oorlog? (Wanneer kunnen we het in de winkelrekken vinden?)

In het boek, een verhaal over twee jonge mensen in onze moderne maatschappij, zit toevallig één verwijzing naar de Koude Oorlog. Het hoofdpersonage zit op een tram en ziet daar een oude man met een stuurse snor in een kostuum. De man ziet er zo serieus uit dat het hoofdpersonage vermoedt dat deze man zich lang zorgen heeft gemaakt om de Koude Oorlog. En zoals dat hoort in de literatuur, wordt het hoofdpersonage na deze reflectie al snel overvallen door zijn eigen zwaarmoedige gedachten.

Het boek zou, als alles goed verloopt, dit najaar in de winkelrekken moeten liggen.

Collega Bob

DBB Een anonieme collega

Het spreekt voor zich dat wij, meesters en juffen ondereen, collegiaal zijn. Daar versta ik onder dat we elkaar wat helpen waar het kan of elkaar toch zeker niet tegenwerken. Ik voel je denken: 'nogal wiesdes!' Goed, dat pleit voor jou, lezer van het NHT.

Nu is er mij gevraagd om anoniem de aanpak van collega Bob Sage eens uit de doeken te doen. Hoewel het echt niet mijn gewoonte is om collega's afvallig te zijn, ben ik toch op die vraag ingegaan.

Wij, onderwijzers, hebben een aantal contacturen met onze leerlingen. Maar daarbuiten worden we ook verondersteld te werken. Er wordt dus wel wat afgewerkt door een leerkracht, ook achter de schermen. Nu, dat kunnen we van Bob niet zeggen. Hij houdt zich haast voortdurend achter de schermen waardoor hij zijn contacturen echt wel verwaarloost. Als werknemer in een school zou je daar toch je accent moeten leggen. Hij beperkt zich tot een 3-tal uurtjes per week waarbij hij echt wel werk maakt van een goed contact. En oké, achter de schermen werken is belangrijk, maar het vervelende van dat achter-de-schermen-gedoe is dat je niet weet of er dan wel effectief gewerkt wordt. En oké, wie van ons heeft al eens geen last van zijn serialisatie, vooral in de donkere maanden? Dus ik wil en kan tot een zekere hoogte wel begrip opbrengen voor die typische kwaaltjes. Foutmelding 710, akkoord, ook dat is ons niet vreemd. Maar verzorg je dan, neem wat extra vitamine C en ga ermee aan de slag. Vind ik. Dat hij ook pertinent blijft vragen naar je toegangscode, tja, wat doe je dan in een sociale omgeving van een school. Stel je toch open man. Ik schrijf vanuit mijn gevoel en de frustratie is misschien leesbaar.

Alsof dit allemaal nog niet genoeg is, heeft hij ook nog een ander vervelend kantje. Bazenpoeperij. Op 'den Handel' werken we vaak samen met elkaar en er zijn ook heel wat collega's die met Bob zouden willen samenwerken. Maar hij wil dus niet hé! Alleen met MOT werkt hij goed samen, niet toevallig iemand met een functie, walgelijk! (Niet die functie, die is benijdenswaardig, maar Bobs gedrag!) Meneer Motyka kan het haast niet geloven dat er zoveel walging bestaat omtrent Bob omdat alles bij en met hem zo vlot gaat. Echt jong, een man met 2 gezichten is Bob!

Tot slot zitten we dan nog met dat fossiele vastebenoemingensysteem, dus Bob aan de kant zetten is iets waar veel over gesproken wordt, maar er lijkt geen beginnen aan. Onze grote baas maakt weinig aanstalten om Bob eens op het matje te roepen of eens regelrecht zijn gedacht te zeggen. Waarschijnlijk ook omdat Bob, daarenboven (!), niet op zijn mondje gevallen is. Zijn gehele falen durft hij nog te verhalen op het IT-netwerk. 'De school zou beter wat deftiger digitaliseren in plaats van op mijn kap te zitten', zegt ie dan.

Het zijn zulk een rotte appels die de sfeer onder collega's en bij uitbreiding op een school ferm kunnen verzieken. Daarom deze openbaring. Het probleem moet meer aan de kaak worden gesteld, we moeten van dienen Bob vanaf!

Een prachtige poste

**Nieuw —
Handelsti**

er voor op je kamer!

tijdschrift

Geheimen van den Handel

Trouwe lezers van het NHT weten ondertussen dat ons tijdschrift een mooie mix van hoge cultuur en plezierige gemakkelijkheden biedt. Wat zij waarschijnlijk nog niet weten, is dat het NHT ook aan keiharde onderzoeksjournalistiek doet. Zo kregen onze journalisten onderstaand intern communiqué in handen; de eerste aflevering in een reeks 'Geheimen van den Handel', die de plannen van een geheime organisatie, geleid door een kwaad genius, blootleggen.

Aan de leden van het Genootschap van de Heilige Isidoor:
Kameraden!

Met de benoeming van Kameraad Motyka als directeur van de eerstegraadsschool, komen wij ons doel alweer wat te nader. Onze missie, die begon met de aanstelling van Kameraad Moeykens als directeur, algemeen directeur en nog algemener directeur, en die slechts geslaagd kan worden genoemd wanneer het gehele school-establishment is vervangen door leerkrachten van de Handelsschool, is nog niet voltooid. Wij konden reeds succes boeken met Kameraad Van der Aa op de handelsafdeling, Kameraad De Lange op de humaniora, op het college (zowaar een grote triomf!), maar nog al te veel scholen blijven verstoken van onze weldadige invloed. Versaag dus niet! Slechts met vereende krachten en laat zegevieren! Stuur uw kinderen naar andere scholen en laat hen de directeuren tot wanhoop drijven! Stuur uw slechte opgeleide-broertjes-en-zusjes-die-op-zoek-zijn-naar-een-eerste-job-als-leraar naar andere scholen en laat hen de directeuren tot wanhoop drijven! Stuur uw wulpse nichtjes en neefjes naar andere scholen en laat hen de directeuren compromitterende situaties terechtkomen! Solliciteer! Mijn lange arm doet de rest.

Vivat den Handel! Vivat Isidoor!

**INTERNE
COMMUNICATIE**

Vertrouwelijk!

Interpunctiefluiditeit

DWJ

Terwijl u deze zin leest. Valt u waarschijnlijk iets vreemds op. Of toch zeker als u een ietwat oudere lezer bent. Want als u een leerling bent. Denkt u waarschijnlijk hier is nu toch niets vreemds aan waar heeft hij het nu weer over? Wel, hij heeft het over een nieuw en opvallend taalkundig fenomeen, genaamd interpunctiefluiditeit. Dat door leerkrachten in toenemende mate wordt waargenomen. En dat aan diepgaande studie wordt onderworpen door onze collega's van de KUL net zoals zij zich eerder bogen over het fenomeen van de sturmismen die ondertussen al zo ingeburgerd zijn dat. Ze geen verdere uitleg meer vragen, als de term u toch niets meer zegt. Verwijs ik u naar het Nieuw Handelstijdschrift van juni 2020. De meest opvallende en meest voorkomende vaststelling bij interpunctiefluiditeit. Betreft het afscheiden van bijwoordelijke bijzinnen van de hoofdzin. Door middel van een punt. Bovendien staan er ook vaak komma's. Op de plaats waar oudere mensen een punt zouden zetten of anders helemaal geen leesteken dat kan ook zo kreeg ondergetekende bijvoorbeeld een e-mail van een leerling met volgende boodschap: 'Toen ik aankwam in de studie. Zei de meneer van de studie dat er geen toets voor mij was kan dit kloppen?' Hoewel de boodschap natuurlijk belangrijk was. En enigszins gênant want ik was die toets inderdaad vergeten het klopte dus. Verraste ze mij toch enigszins. Maar sindsdien. Zie ik dergelijke zinsconstructies overal opduiken het werkt trouwens zoals u ongetwijfeld al heeft opgemerkt niet alleen met bijwoordelijke bijzinnen, in een kortverhaal van één mijner leerlingen las ik bijvoorbeeld: 'Het is 20 juni, Ilias staat zoals gewoonlijk te laat op om naar zijn werk te gaan in de kringloopwinkel. Waar hij maar een mager loontje heeft.' en ergens anders las ik dan weer: 'Hij

is niet trots op al die jaren die hij heeft verpest door zijn verslaving maar, hij kan wel terugkijken op zijn fouten in het verleden om die in de toekomst niet te herhalen.' Bij interpunctiefluiditeit houdt niets ons tegen om, met onze leestekens. Te doen wat we willen;

De moderne taalgebruiker is, zich immers bewust van. Zijn persoonlijke vrijheid en laat zich, niet door gedateerde en. Eerlijk gezegd discriminerende regeltjes. In een vast patroon dwingen wie zijn wij als leerkrachten immers, om te bepalen welke zin: juist is en welke, niet? In vroeger tijden. 'Werd zoiets misschien aanvaard.' Maar nu: onze fysieke bewegingsvrijheid aan banden wordt gelegd. Willen wij tenminste onze, geestelijke vrijheid ten volle – beleven wat niet wil zeggen dat; het u niet vrij meer zou staan om. Een ouderwetse zin te bouwen als. U dat zou willen er is niemand die u daartoe een strobreed in de weg zal leggen als u zich daar beter bij voelt dus omarm de interpunctiefluiditeit en wees, niet zo'n. Ouderwetse droogkloot.

PS: het komt in DWJ zelfs niet op om een oordeel te vellen over genderfluide mensen. Sterker nog: hij vindt dat niemand daar zelfs maar iets over te vinden hééft. Over interpunctiefluide mensen heeft hij wel een mening. Als u hem kent, kent u ook zijn mening.

Straffe werkjes

Sonnet

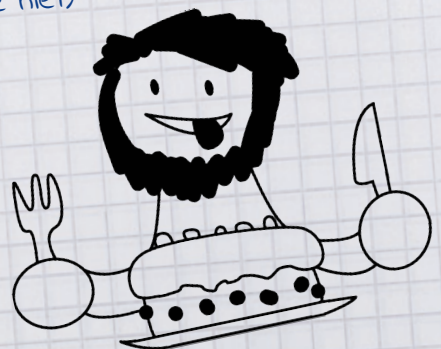
Eten doe ik graag
ik heb een grote maag
daar past veel eten in
ja, nu heb ik zin

in een chocoladetaart
mijn vader heeft trouwens een baard
hij kan heel goed koken
ik zit vaak in de koelkast weggedoken

op zoek naar wat te eten
ik kan niet stoppen met vreten
de taart is intussen al op
zijn smaak was helemaal top

mijn vertering gaat veel trager
daarom blijf ik zo mager
(eigenlijk sneller, maar dat rijmde niet)

Mila Jakic (51a)

Met 'De zonnebloem is niet alleen' schreef Jens De Martelaere (5bOLa) een straffe fabel. Enjoy en trek je eigen lessen, zoals dat hoort bij een fabel.

De zonnebloem is niet alleen

De zonnebloem opende zijn ogen voor de eerste keer. Voor hem stond de zon. Die was zo prachtig dat de zonnebloem niet kon stoppen met naar die schitterende bol te kijken. "Hallo zonnebloem, wat zie je er goed uit", zei de zon. En de zonnebloem was op slag verliefd op hem.

Die voormiddag was de zonnebloem perfect gelukkig. En toen de zon op zijn hoogste stond zei hij tegen de zonnebloem: "Kijk naar mij, kijk naar mij, ik ben zo groot dat ik alles kan zien. Ik sta hoger dan jij." De zonnebloem was zo trots op de zon, want waarlijk, hij stond het hoogst van al, veel hoger dan de bloem ooit zou kunnen komen.

Niet veel later kon de zonnebloem de zon niet meer zien. Hij vroeg: "O zon, waar ben je, ik voel jouw warmte, maar ik zie jouw mooie stralen niet." De zon lachte en zei: "Ik sta achter jou. Zolang je mijn warmte voelt, ben ik hier." De zonnebloem was blij met dit antwoord, hij had nog steeds de zon bij zich.

Maar er kwam een moment waarop ook de warmte verdween. De zonnebloem kreeg het koud en was alleen. Tranen rolden over zijn pitten en druppelden langs bloemblaadjes en stengel naar de aarde. Het was donker en hij zou het nooit meer warm krijgen.

Op dat moment verschenen er honderd lichtjes in de lucht. Het waren de sterren. Ze susten de zonnebloem: "Niet wenen zonnebloem, we zagen

hoe de zon je leven gaf maar ook hoe hij je achterliet. We kunnen misschien geen warmte geven maar we geven wel licht in de nacht.

De zonnebloem had het nog altijd koud, maar er was licht. De sterren zegden dan tegen de zonnebloem: "Als je jouw blaadjes nu eens om je heen slaat, kan je het warm krijgen." De zonnebloem deed wat ze zegden en hij kreeg het warm.

Na de nacht zegden de sterren: "De zon komt straks terug. Als hij er is, zal je ons niet meer zien, maar we zijn niet weg." De zonnebloem zei: "Wat moet ik doen als hij terugkomt? Ik heb zijn warmte nodig, ik kan de kou die daarna komt niet meer aan." De sterren spraken opnieuw: "Denk aan ons. Denk aan onze lichtjes. En zorg dan dat je sterk genoeg bent om te zeggen dat hij fout was."

Toen de zon terugkwam zei hij tegen de zonnebloem: "O zonnebloem, het spijt mij dat ik wegging, maar mijn warmte is er weer voor jou." De zonnebloem zei: "De sterren hebben mij geleerd om mezelf warm te houden en ze geven licht als jij er niet bent. Ik vergeef je en laten we er samen een mooie dag van maken. Maar weet dat ik niet van jou afhang. Ik overleef het ook wel zonder je."

Jens De Martelaere, 5bOLa

Bekende oud-leerling in Ex on the Beach

In de vorige edities kon je al kennismaken met tal van oud-leerlingen. Soms gewoon jonge twintigers die de school missen, soms pas afgestudeerden die op de VRT of in De Standaard getuigden over hun eerste stappen ná het Handelsonderwijs.

En ook in deze editie konden we in de media niet naast een oud-leerling kijken: Keanu (6bOLa, 2018, school vroegtijdig verlaten) is immers een ravissante televisiepersoonlijkheid geworden, én een hype op het internet. We volgen zijn avonturen op de voet!

Keanu heeft blijkbaar een Ex On The Beach-tattoo laten zetten en die laat hij maar al te graag zien. Hij showt hem meteen en laat een foto van de tattoo zien, die op wel een heel intieme plek is gezet: op zijn heup, vrijwel naast zijn geslachtsdeel heeft hij 'EOTB S7' laten tatoeëren.

(Cosmopolitan.com, 30 maart)

Je kan Keanu in (letterlijk) al zijn glorie bekijken op **MTV elke zondag om 21u30**. Precies een TV-bladje wij.

Of om hip te zijn: er staan heel wat fragmenten op **Youtube**.

Hij is - net als Jørney en Shani - een van de smaakmakers in dit seizoen van 'Ex on the Beach: Double Dutch', maar op vlak van tattoos moet Keanu nog veel leren. Zo heeft de Belgische deelnemer naar eigen zeggen een kleurplaatje op z'n borst dat in het Chinees liefde wil zeggen, maar een oplettende kijker ontdekte dat dit allesbehalve het geval is.

Via Instagram kreeg roddelsite 'Verraderlijk' een berichtje waarin de echte betekenis uit de doeken wordt gedaan. "Er viel iets op waar ik om moest lachen", begint de anonieme bron. "Keanu heeft een tattoo op zijn borst waarvan hij claimt dat er 'liefde' staat, maar er staat letterlijk 'brief' in het Chinees."

(HLN.be, 30 april)

Het lijkt wel alsof er in dit seizoen van schaamte geen sprake is. Zo'n beetje alle deelnemers zoenen met elkaar of delen het bed met elkaar. Soms wisselen ze elkaar af, soms gaat iedereen tegelijkertijd. Vooral Lesley staat op dit gebied voor alles open. Vorige week dook ze het bed in met Keanu en Dusty, deze week pakt ze er Imke ook nog even bij. En daarmee is het eerste kwartet een feit.

Wat Dusty's ex Sem daarvan vindt? Die is zich nog van geen kwaad bewust. Ja, ze weet inmiddels dat hij (wederom) intiem is geweest met Imke, maar dat Lesley én Keanu ook bij dat avontuurtje waren, dat is nog top secret.

(TagMag, 3 mei)

Dag Tim

We kiezen bewust voor de aanspreking “dag Tim”. Liefste Tim, knapste Tim; leukste, bekwaamste, grappigste, constructiefste: als superlatieven tekortschieten, mag je ze niet opsommen. Jij verdient die superlatieven, maar omdat we er altijd minstens eentje zullen vergeten, houden we het op “dag Tim”.

Met “dag Tim” bedoelen we ook “tot ziens”. We zullen je immers missen, maar gelukkig zullen we je hier nog wel zien. Misschien niet meer dagelijks, misschien niet meer in conflictsituaties die je altijd zo sober kon ontmijnen, maar vast nog wel op een campusdrink – of een drink ergens anders. En als je er níet bij bent, zullen we toosten op jou.

Want we zullen je hier missen. Van de allereerste “Officebundel”, een cadeau dat enkel ons werd gegund aan het begin van elk schooljaar of zelfs aan het begin van onze gehele Broederscarrière, tot het laatste attituderapport (nog zo’n cadeau dat enkel de BSO-collega’s werd toegeworpen): alles wat jij hier beroepshalve deed straalde constructiviteit, positiviteit en professionaliteit uit. Zeker, we konden al eens lachen, grappend en grollend door de gang lopen, maar als puntje bij paaltje kwam, zorgde jij ervoor dat die Officerichting draaide. Als het ons te veel werd, greep jij in, zodat wij onze job konden blijven doen in optimale omstandigheden. Als wij een mening hadden die misschien niet de verwachte mening was, of het geijkte pad volgde, luisterde jij

en stond je open voor onze grieven en ideeën. In crisissituaties leert men z’n leiders kennen, en ik ben er zeker van dat ieder van ons al eens een crisis moest laten beteugelen door jou. En dat ieder van ons dan merkte dat onze leider die crisissen telkens weer verbazingwekkend vlot en in ieders voordeel kon oplossen. Een graadcoördinator naar ons hart.

En veel belangrijker: naast graadcoördinator en Officecollega, ben je ook een mens naar ons hart. En *in* ons hart. Want waar je als graco soms voor hete vuren stond, en brandjes enorm efficiënt wist te blussen, weet ieder van ons dat je ook als mens ongemeen warm bent. Ik kan van weinig leiderfiguren zeggen dat werkelijk iederéén ze kan waarderen, maar jij maakt het waar alsof het kinderspel is. Je blijft altijd kalm, je bent tegen iedereen vriendelijk in wat voor situatie dan ook, en een conflict ontmijn je met een (niet altijd even geslaagd) grapje, waarna je zelf als eerste in bulderlachen uitbarst. Dat werkt aanstekelijk, waardoor wij allemaal graag in je gezelschap vertoeven. Je bent de positiviteit zelf, je neemt aan niks aanstoot. Waar je als graco altijd de meest constructieve oplossing zocht, vind je ook bij menselijke relaties altijd de beste weg. Gelukkig hoeven we jou als mens (en voor sommigen een vriend) niet meteen te missen: we zijn onze “baas” kwijt, maar een dagelijks omwegje langs de nieuwbouw is nu ook weer niet zoveel moeite om jouw guitige ogen nog eens te mogen aanschouwen.

DAG TIM

Bedankt dus, Tim, voor al die jaren gepaste professionaliteit, voor het oplossen van ónze problemen, voor het rechthouden van geen al te makkelijke afdeling van deze school; maar vooral: bedankt voor de vriendschap, de slechte moppen en de bulderlach.

Oh ja, bijna vergeten: je bent ook fysiek aantrekkelijk.

Dag Tim!

Je Officecollega's

wacht maar,
ooit word ik
directeur!

Ook de leerlingen konden het niet laten om nog een afscheidswoordje aan hun graadcoördinator te richten. De mooiste, grappigste of meest ontroerende getuigenissen hebben wij verzameld.

(De taalfouten zijn voor de rekening van de leerlingen (en hun leerkrachten Nederlands), nvdr.)

Beste meneer Motyka ik zou u veel geluk willen wensen als de nieuwe directeur. U was een heel goeie en leuke leerkracht voor bam en ook een goeie graadcoördinator. Ik heb geen enkel negatief punt over u buiten dat u Real Madrid supporter bent. Het was ook altijd leuk om met u over voetbal of over de politiek te praten dat vond ik echt leuk. Het was ook leuk dat u opeens naar een thema actua ging en niet altijd boekhouden gaf. Ik ben altijd met heel veel plezier naar uw lessen geweest van bam. En u legde het ook echt heel goed uit. Bedankt voor dit hele leuke schooljaar dat ook vrij vreemd was.

(Alessio, 5bOLa)

Dag meneer Motyka. Je bent een hele goede leerkracht geweest en gaf goed uitleg zonder ook 1 keer te roepen. En daardoor had ik ook meer zin in uw lessen en daarom heb ik ook goeie punten voor uw vak. Ik wens u nog veel geluk als graadcoördinator.

(Anas, 5bOLa)

Ik wens hem veel succes met het zijn van een directeur, ik vond meneer motyka ne toffe leerkracht.

(Eyüp, 5bOLa)

Veel succes ik weet dat je dat goed gaat doen. Je was een super leerkracht en hielp de klas altijd als er een vraag of probleem was.

(Robin, 5bOLa)

Ik heb het altijd mooi gevonden hoe meneer Motyka met de leerlingen en leerkrachten kan omgaan. Als iemand een probleem had kon die dit bij hem komen vertellen en was hij bereid om te luisteren wat die persoon te zeggen heeft en dan ook goeie feedback kan geven.

(Arne, 7bOLa)

Ik heb niet altijd een even goeie band gehad met meneer Motyka. We hebben veel in discussie tegenover elkaar gestaan. Ouders die er bij waren gekomen en momenten dat ik bijna van school werd gesmeten. Toch heeft hij mij kansen blijven geven en is hij altijd respectvol tegen mij gebleven. Ik vindt het wonderbaarlijk hoe hij heel rustig kan blijven in sommige situaties. Ik denk dat dat hem ook veel gaat helpen bij het directeur zijn. Ik weet zeker dat meneer Motyka dat zeer goed gaat doen als directeur! Ik wens hem heel veel succes!

(Jelle, 7bOLa)

Beste meneer Motyka, ik wens u veel succes met uw nieuwe functie. Ik ben er zeker van dat u als directeur uw job evengoed zal uitvoeren als u de job van graadcoördinator uitvoerde. Nogmaals veel succes. Met veel groeten, Ilyas Goetstouwers.

(Ilyas, 7bOLa)

Meneer Motica heeft begrip en behandeld problemen op een goede en rustige niet aanvallende manier volgens mijn ervaring. Dit zou hij zeker zo moeten blijven doen, van alle scholen waar ik gezeten heb is dit toch wel de beste graadcoördinator die ik heb gehad. Ik denk dat hij als directeur het perfect zal doen.

(Yassine, 7bOLa)

Bedankt om er altijd te zijn en te luisteren naar leerlingen. Bedankt om steeds oplossingen te zoeken voor de nodige zaken. We gaan zo'n top graadcoördinator zoals jij missen. Ik wens je heel veel succes als directeur en ben er zeker van dat jij dit goed zal doen.

(Elodie, 7bBSa)

Ik ga meneer Motyka enorm hard missen, als graad coördinator, maar ook als mens zijnde. Zoals ze zeggen, een man met een gouden hart! Dankjewel voor het geloof en vertrouwen wat je in me hebt/had. Ik was nooit zo veel gegroeid als jij er niet was geweest!

(Fien, 7bBSa)

Bij hem voelde je je alsof je naar een vriend met problemen ging en niet met een leerkracht. Ik wens meneer Motyka heel veel succes als Directeur want hij verdient het!

(Manuela, 7bBSa)

Ik kan me wel herinneren dat ik aankwam in het 5de jaar dat heel warm is. Mijn ouders gingen ook naar de info avond. Het eerste wat ze zeiden als ze terug kwamen. Het is zo een sympatieke meneer. Was een ideaal beeld voor de broederschool als eerste aanknooppunt. Ze zullen hem wel missen! Wij ook! ps De lach, altijd vriendelijke, spreken als je hem tegenkwam!

(Marie, 7bBSa)

Ik werd met open armen verwelkomd door jou op onze school. Je hielp mij direct wanneer het even niet meer ging en vonden samen een oplossing. Bij jou kon ik terecht wanneer het minder ging maar ook wanneer het goed ging. Een heel zacht persoon met het hart op de juiste plaats. Ben je dankbaar voor al je hulp en steun, niet enkel naar mij toe maar voor iedereen!

(Mouna, 7bBSa)

Wel eerst en vooral wil ik meneer Motyka heel veel succes wensen met zijn nieuwe taken. Ik vond meneer Motyka echt een top leraar, dit in het les geven en als graadcoördinator. Hij heeft me veel geholpen met beslissingen nemen, steunen bij studies waar nodig en dat zal ik hem eeuwig dankbaar zijn. Veel succes als directeur!!! :p

(Tom, 7bBSa)

Sorry meneer maar ik heb niet echt een goede band met meneer Motyka

(Anoniem)

Timterview part I

Wanneer we Tim Motyka ontmoeten voor een langverwacht interview worden we hartelijk ontvangen. Motyka lacht innemend, vertelt de ene prachtige flauwe mop na de andere en biedt zelf zijn eigen fotoarchief aan om een geschikt kiekje uit te kiezen. We hadden niet minder verwacht; met het vertrek van Tim verliest de handel niet enkel een gedreven graco, maar ook een joviale type, een vriendelijke lach en, sinds kort (we hadden er geen rekening mee gehouden) een drukbezette man. Deel 1 van het tweeluik 'Timterview'.

De meest prangende vraag die leeft bij de redactie, en vermoedelijk ook bij onze lezers, is hoe je er in slaagt je haar overanderlijk in model te houden. Zelfs tijdens corona.

Ah simpel, mijn vrouw knipt dat. Elke week ongeveer. Ik kan er absoluut niet tegen dat er haar in mijn oren hangt, dat moet er dus regelmatig af. Pas op, ze moest daar in groeien hoor. De eerste keer dat ze het deed, had ze mijn 'fashjen' gewoon recht afgeknipt, waardoor ik geen 'fashjen' meer had. Pijnlijk was dat. Maar pas op, vroeger zag mijn haar er dus wel anders uit. Ik heb nog lang haar gehad en ooit was het zelfs volledig geblondeerd.

Iets zakelijkers: we zagen net een leerling in je kantoor zitten die uit de les was gezet. Is het soms geen moeilijke job, graco zijn?

Goh ja, dat valt wel mee. Ik heb het geluk dat ik deze job al vijftien jaar heb kunnen opbouwen. Voor een stuk kan ik de moeilijke zaken oplossen op basis van die jarenlange ervaring. Het leuke aan de job is dat ze heel afwisselend is. Je kan niet inschatten wat er gaan gebeuren, maar door de ervaring wordt het leuk om oplossingen te zoeken. Ja, ook conflicten oplossen vind ik een leuke job. Ik probeer daarbij ook altijd goed naar de leerkracht te luisteren, als ik een oplossing kan

vinden waarin de leerkracht zich kan vinden én als ik de leerling duidelijk kan maken waarom we een maatregel nemen, dan is mijn job gelukt.

Ik denk dan ook dat de meesten, leerlingen en collega's, nogal tevreden zijn over je?

Ja, ik heb dat gevoel toch wel. En als ze dat niet zijn, dan staat mijn deur open, ik sta open voor kritiek. Vermoedelijk zal er wel eens iemand ontevreden zijn, dat is onvermijdelijk.

Volgens onze info niet. De leraarskamer én de speelplaats is, of was, heel tevreden over je. En wij kunnen het weten, wij zijn journalisten. Wat ga je missen in de Handel?

Het vertrouwen denk ik. de collega's waar ik nu mee werk, ken ik en ik denk dat er door de jaren heen best wel wat vertrouwen is gekomen. we kunnen tegen elkaar iets zeggen, positief, maar ook negatief. Nu ga ik naar iets nieuws, waar ik de collega's nog niet zo goed ken. Ik hoop dat ik daar dezelfde vertrouwensband kan opbouwen.

Algemener ga ik de feestjes missen. Maar eigenlijk ga ik vooral de mentaliteit missen, de collegialiteit. Ik vind dit een erg fijne groep mensen. Dit is een goed team en je kan altijd bij iemand terecht als er iets scheelt.

Kom je nog bij ons feesten?

Tuurlijk! Zet de pintjes maar koud.

Deal. En de officeleerlingen, ga je die missen?

Tuurlijk. Die mannen zijn altijd mijn passie geweest. Leerlingen voor wie niet alles vanzelf gaat, die hebben af en toe wat hulp nodig om dingen te kunnen bereiken in hun leven. Die leerlingen kunnen steunen, daar bereik je iets mee. Je weet trouwens ook wat je hebt aan die leerlingen. Doorgaans zijn die erg direct en dus ook oprecht, wat ik kan appreciëren. Als leerkracht ben je daar ook iets vrijer, omdat de leerplandruk wat minder is, maar da's dan vanuit mijn functie als lesgever. Enfin, ik haal daar veel voldoening uit.

Maar nu moet ik weg, sorry!

Spijtig. Bedankt en tot in oktober voor 'Timterview part II'

Herwonnen vrijheid

Op 8 mei mocht iedereen weer terrasjes doen, maar dat was een zaterdag. De eerstvolgende vrijdag was een verlofdag. De redactie trok dus pas op vrijdag 21 mei naar het Sint-Nicolaasplein om te documenteren hoe onze leerlingen van hun hernieuwde vrijheid smulden. En of ze ervan genoten!

Robin (5b02a)
wou liever
geanonimiseerd
worden.

Reinaerttocht

Na weken druilerig, regenachtig weer waren de weergoden ons - en de vijfdejaars - goedgehumd. Op vrijdag 28 mei vertrokken we op Reinaerttocht. De vijfdes gingen aan de slag met een interactieve app om sporen te zoeken van de sluwste vos uit de wereldgeschiedenis. Een fotoverslag.

Kiss & Ride

Een nieuw NHT, een nieuwe rubriek! In de Kiss And Ride kan je een berichtje nalaten. Boek godsdienst kwijt? Verliefd op de juf? Uit de kast komen? Het kan allemaal, met een simpel mailtje naar nht@broeders.be met als titel "Kiss And Ride".

Door het splinternieuwe karakter van deze rubriek, konden we nog niet te veel inzendingen sprokkelen. Mail ons dus, **alles kan en alles mag!**

Ik ben wel tevreden met mijn leerkrachten, maar sinds de overstap naar de derde graad mis ik meneer van waesberghe toch heel erg. Dat wou ik even melden.

Stijn (5B)

Een school staat of valt met de leerkrachten, maar een pion die nog vaak over het hoofd wordt gezien, is de drukker. Bedankt, meneer van Halen: je bent onmisbaar!

De NHT-redactie

van Royen heeft vals gespeeld bij Twilight Struggle.
Pieter Decuyper

Shout out to my dogs!

Kaiser

Achterklap

DWJ sprak met de damherten van Tim Motyka, toekomstig directeur

Wij staan hier nog niet zo lang. Wij kwamen pas na de uitbreiding van het landgoed. Die uitbreiding heeft overigens niets te maken met het feit dat de jongeheer Motyka nu directeur wordt - en dát hij directeur wordt, verwondert ons trouwens niets. Het verwondert ons veeleer dat hij het niet allang wás. Bent u wel zeker over uw informatie? Hij was het nog niet? Nee? Welaan, dan was het de hoogste tijd. 't Is zo'n onberispelijke man. Al is hij natuurlijk nog erg jong. We hebben het er onder mekaar al over gehad: zo'n vijftientig, schatten wij. Toch? Wij zien hem van hieruit vaak bezig. Het gazonnetje bijknippen. Het terras schuren. De mobilhome poetsen. Een fraai geval is dat, hoor, die mobilhome. Geen ordinaire caravan. En steeds pico bello. Je kunt jezelf spiegelen in de glans van de lak. 's Zondags komt hij steevast met de kinderen langs. Geeft ons wat extra's te eten. En die kinderen houdt hij netjes in de hand. Geen ongein met de jongeheer Motyka. U zou eens moeten weten hoe sommige kinderen met ons omgaan. Zien wij eruit als ezeltjes, misschien, waarop je ritjes kunt maken? Wij zijn geen knuffelbeesten. De jongeheer begrijpt dat. Discipline, dát brengt hij zijn kinderen bij. Eerbied en ernst. Wij houden van krachtdadige mannen. Jawel, het schijnt dat hij op dit veld vroeger weleens voetbalde. Dat hadden we nu wel nooit gedacht - hij lijkt zo'n nette knaap. Nou ja, de wilde haren. Van die geruchten over wilde drankgelagen geloven wij overigens niets, hoor. De jongeheer is een

héér, dat ziet u toch? Wij vrouwen voelen zoiets aan. Wij weigeren eenvoudig te geloven dat hij zich aan overmatig drankgebruik zou overgeven. Een glaasje warme melk met kaneel, veel sterker dan dat zal het niet worden. Of een cidertje, misschien. Nee, u hoeft niet aan te dringen: wij geloven het niet! En dat van die schuine moppen geloven wij óók niet. Ziet u iemand als de jongeheer Motyka al moppen tappen? Neen, zeggen wij u! Basta! Afgelopen!

Een week na dit gesprek las de interviewer in de krant dat ene T. Motica (sic) door de lokale politie van Sint-Pauwels op de vingers werd getikt omdat hij rond middernacht, in voetbaltenue, en achterstevoren gezeten op een damhert, een schunnig dronkenmanslied te berde bracht. De interviewer trachtte een reactie los te weken bij de eerder geïnterviewde dieren, maar zij wensten niet te reageren.

Volgende editie

Meer prachtwerkjes van prachtleerlingen

De redactie heeft nog een Lamborghini over

Een erotisch verhaal met Sam Van Damme

Het nieuwe schooljaar in beeld

Een poster van meneer directeur

Optimistische vooruitzichten van zittenblijvers

Tim Motyka mist den Handel

Bart De Block mist Tim Motyka

Nóg minder taalfouten

**Vlotte pen? Inspiratie? Uit op eeuwige roem? Gewoon
indruk willen maken op een meisje?
Schrijf gerust mee aan de volgende editie!**

Neem contact op met je leerkracht of collega Nederlands.

Steevn.be

Graphic Designer

hello@steevn.be

+32 (0)471 91 57 00

VIND DE OPLEIDING
DIE BIJ JE PAST!

KdG

Karel de Grote
Hogeschool

www.kdg.be

Design & Layout

Steven Aelbrecht (AES)

Redactie

Frederik Van Royen (VRF)

Wout Mannaerts (MAW)

Handelschool Broeders Sint-Niklaas